

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

XII. Theopompi, & Theodectis,

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

Socratis ;
Euf. De Præp.
Evang. libr. 13.
Clem. Alex.
Strom. 5.

Theopompi
& Theode-
tisi ;

Arist. De Lxx.
Interpr.
Ios. Ant. 12. c. 2.
Platonis ;

Aristob. apud
Euf. Præp. Ev.
1. 9. c. 6. & 1. 13.
c. 12. & Clem.
Alex. Strom. 1.
Nomen. apud
Euseb. Præp.
Evang. 1. 11. c.
10. & Clem.
Alex. Strom. 1.
Ios. Ant. libr. 2.
contr. Apion.
Justin. Patræn.
& Apol. 2. pas-
sim.
Clem. Præd. 13.
& Strom. 1. &
5. & alibi sæpe.
Theodoret. De
cur. Græc. af-
fect. Serm. 2.
Augustin. De
civ. Dei. lib. 8.
cap. 11. & De
doctr. Christ.
libr. 2. cap. 28.
& Retract. libr.
2. cap. 4.

Plat. Tim.

Gen. 1. 31.

Aristob. apud
Euseb. Præp.
Evang. libr. 13.
Clem. Alex.
Strom. libr. 5.
Gen. 1. 3.
Plat. libr. 3. de
Leg. & Timæo.
Euseb. Præp.
libr. 12.

Ios. Antiq.
libr. 8. cap. 1.

XI. Mosaicarum quoque sententiarum aura aliqua afflatum fuisse Socratem sen-
sisse videntur Aristobulus apud Eusebium, & Clemens Alexandrinus. Ipse vero Socra-
tes in Phædro Platonis, Theuth Ægyptium plurimarum rerum inventorem prædicat.
Theuth autem Mosem esse docebitur.

XII. Hic sibi locum postulant, quæ de Theopompo, & Theodecte dicta à De-
metrio Phalereo referunt Aristæas, & Josephus: hunc nempe oculorum, illum mentis
usu fuisse divinitus orbatum, quod nonnulla de sacris Voluminibus delibata scriptioni-
bus suis intexuissent; ac agnito demum & emendato errore fuisse utrumque sanitati
restitutum.

XIII. Ægyptios quoque Hierophantas adiit Plato, & Sechnuphidi præcipue
Heliopolitæ in disciplinam se tradidit. Illic etiam ex Columnis Mercurii Philoso-
phiam arripuit, itidem ut Pythagoras, & Eudoxus, quemadmodum testatur Iambli-
chus in libro De mysteriis. De quibus Columnis quædam sentiam mox explicabo. Narrat
præterea Aristobulus Peripateticus partem aliquam Scripturæ sacræ ante Senum Se-
ptuaginta ætatem, ipsiusque adeo Alexandri expeditionem, in Græcam linguam fuis-
se conversam, atque inde pleraque Platonem hausisse. Inde Numerius Pythago-
reus Platonem nihil aliud esse dixit, quam Mosem Atticissantem. Quapropter libros
Mosis involasse Platonem uno ore arguunt Josephus, Justinus, Clemens, Theodoretus,
& alii. Persuasum etiam aliquando fuit Augustino, Ieremiæ Prophetæ consuetu-
dine usum fuisse Platonem, dum esset in Ægypto; sed rationibus temporum accura-
tius subductis eam demum opinionem repudiavit. Certum tamen est, cum in Ægy-
ptum appulit Plato, maximum illic tum fuisse Judæorum numerum, ex iis videlicet
prognatorum, quos una cum Ieremia traduxerat illic Johanan, post interfectum ab
Ismahele Godoliam, tum & eorum, qui regionis vicinitate, aliisvecaulis invitati, illic
migraverant.

Verum etiam si alia nos indicia destituerent, vel sola Platonica doctrinæ cum Mo-
saica consensio, alterius ab altera propagationem ostenderet. Res abiret in immen-
sum, si singula persequeretur: præcipua duntaxat delibabo quædam, unde documentum
de reliquis sumi possit. De mundi primum officio ita disserit Plato in Timæo, & Ti-
mæus ipse Locrus, ut Mosem pene ipsum differrentem putes: nam & Deum supre-
mum rerum opificem agnoscunt, & mundum ab eo creatum ad exemplar, sive ideam
æternam in mente ejus expressam. Mundi materiam *αἰὼνὸν πᾶρρημον* & æternam statuif-
se Platonem ex illis Mosis verbis: *Terra autem erat inanis & vacua*, contendunt Inter-
pretes plerique, & Justinus in Parænesi, quasi inanem illam terram, aliam esse cre-
diderit, quam quæ priore Geneseos versu à Deo creata dicitur. Certe *ἀόριστον* illam
appellat Plato, & *ἔσαν ὅριον καὶ τὸ πᾶν ἡμῖν*. *Existente priusquam omnia fierent*. In com-
modum sensum trahunt id Platonici quidam, & Christianis dogmatis accommodant,
materiam dicentes, itidem ut ideam, in Dei decreto æternam spectasse Platonem.
Verum satis illi, & ex Theogonia Hesiodi, & ex Pythagoreorum, ex Anaxagoræ,
ex Stoicorum, ac deinde Valentinianorum, & Marcionistarum consentiente cum Pla-
tonicis decretis doctrinæ refelluntur. Finem hunc sibi, cum mundum crearet, propo-
suisse Deum ait Plato, ut optimum opus, & bonitatis suæ particeps conderet, quod
postquam perfectum vidit, mirifice esse delectatum: nempe à Mose acceperat, Deum
opera sua, postquam creata sunt, probasse: *Viditque Deus*, inquit Mosès, *cuncta quæ
fecerat, & erant valde bona*. Astra ad determinanda temporis spatia, condidisse Deum
dixit Plato, juxta Mosis effata, verbis etiam ejus usurpatis. Deum res verbo creasse
pronuntiat *ἀνωλεξεί* in Timæo. Itaque universalitatem rerum creatam à Deo & con-
servatam cum animo consideraret ipse, & Socrates, & Pythagoras, Dei vocem au-
dire sibi videbantur: ut dixisse illos tradunt Aristobulus apud Eusebium, & Clemens
Alexandrinus: quippe legerant apud Mosem verbo Deum res condidisse: *Dixitque Deus,
Fiat lux, & facta est lux*. Hominem partim à Deo, partim à Dei ministris ipsius iustu
creatum esse docuit Plato in Timæo. Idem hominem Dei simulacrum esse à Mose ac-
ceptum tradidit. Paradisum voluptatis à Mose descriptum refert Jovis hortus Platoni
commemoratus, ut notatum est ab Eusebio. Sed & Serpentis historiam expressit alle-
gorice. Primorum hominum vitam ita descripsit, ut Adami & Evæ vitam possis agno-
scere: & Diluvii meminit: & *νομοθεσίαν* suam condere exorsus, eundem narrationis
ordinem tenuit, quem Mosès est persecutus. Servitutem à Græcis lege sua prohibuit,
quemadmodum ab Ebrais Mosès, septimo ipsos anno in libertatem restitui jubens, si
qui fuissent servituti mancipati: *ἢ ἂν ἰδὲ ἰσραὴλ ἰδὲ ἰσραὴλ*. *Ebraeorum enim nullus serviebat:*
inquit Josephus. De restitutione rerum furto subreptarum, & nocturni furis cæde, &
bove cornu feriente, paria fere utrique placuerunt. Rempublicam suam in duodecim tri-
bus, perinde ut Israëliticam, discretam esse voluit Plato. Ideas suas quemadmodum à